

پرده و حقیقت

بررسی کتاب مقدس درباره پرده‌ای که حقیقت را پنهان می‌کند

Fereshteh Soltani

پرده و حقیقت

پرده تنها بر صورت موسی نبود. بلکه بر قلب انسان نیز قرار دارد — μένει menei^{G3306} می‌ماند، همچنان باقی است، تا زمانی که به سوی خداوند بازگردد. هنگامی که موسی از کوه سینا پایین آمد پس از بودن در جلال خدا، مردم ترسیدند. بنابراین او پرده‌ای بر صورت خود گذاشت (خروج ۳۴:۲۹-۳۵). واژه عبری برای پرده מִסְכֶּה masveh^{H4533} است — واژه‌ای که تنها سه بار در سراسر عهد عتیق آمده‌است، همه در همین باب. این واژه از ریشه‌ای به معنای "پوشاندن" می‌آید. صورت موسی از جلال خدا می‌درخشید، اما او آن را پوشاند.

اما در دوم قرن‌تیاں باب ۳، پولس توضیح می‌دهد که این پرده تنها یک تکه پارچه نبود. بلکه تصویری از یک واقعیت روحانی بود. پولس می‌گوید: "اما ذهن‌هایشان سخت شد. زیرا تا امروز همان پرده هنگام خواندن عهد عتیق باقی است و برداشته نمی‌شود، زیرا فقط در مسیح از میان برداشته می‌شود" (دوم قرن‌تیاں ۳:۱۴). واژه یونانی برای پرده κάλυμμα kalyma^{G2571} است — یک پوشش، یک حجاب. مرتبط با آن فعل κάλυπτω kalyptō^{G2572} است — پوشاندن، مخفی کردن. پولس می‌گوید که وقتی موسی خوانده می‌شود، پرده‌ای بر قلب آنهاست (آیه ۱۵). پرده دیگر بر صورت موسی نیست — جابجا شده است. بر قلب کسانی است که مسیح را در کتاب مقدس نمی‌بینند. به واژه "برداشته نشده" در آیه ۱۴ توجه کنید: ἀνακαλύπτω anakalyptō^{G343} (ana — به بالا/بازگشت + kalyptō) = عقب کشیدن پرده. همان واژه در آیه ۱۸ استفاده شده: "اما ما همه، با چهره‌ای پرده‌برداشته، جلال خداوند را می‌نگریم." پرده نه تنها برداشته شده — صورت در برابر جلال خدا آشکار شده است.

به سخنان پولس در آیه ۱۴ توجه کنید: برداشته نمی‌شود، زیرا فقط در مسیح از میان برداشته می‌شود. واژه برای "از میان برداشته می‌شود" καταργέω katargeō^{G2673} است — باطل کردن، بی‌اثر ساختن، از کار انداختن. همان واژه را در رومیان ۶:۶ درباره تعمید می‌یابیم: "انسان قدیم ما با او مصلوب شد تا بدن گناه از بین برود" (katargeō) پرده در مسیح از میان برداشته می‌شود — καταργηται (دوم قرن‌تیاں ۳:۱۴). انسان قدیم در تعمید از بین می‌رود — καταργηθή (رومیان ۶:۶). همان واژه یونانی، همان عمل. توجه کنید: در عهد جدید "بازگشت به خداوند" (دوم قرن‌تیاں ۳:۱۶) و تعمید دو رویداد جداگانه نیستند. در اعمال رسولان، کسانی که بازمی‌گردند در همان روز، همان ساعت تعمید می‌یابند (اعمال ۲:۴۱، ۸:۳۶-۳۸، ۱۰:۴۷-۴۸، ۱۶:۳۳). پرده برداشته می‌شود و انسان قدیم در تعمید نابود می‌گردد — هر دو در یک حرکت، نقطه عطفی که آب بر آن مهر می‌زند. واژه periaireō به معنای واقعی "برداشتن

آنچه در اطراف است" است – مانند بلند کردن یک پارچه یا رها کردن لنگر. وقتی به خداوند بازمی‌گردد، پوشش برداشته می‌شود. واژه برای "بازگشتن" ^{G1994}ἐπιστρέφω epistrephō است – چرخیدن، بازگشتن. همان واژه‌ای است که برای توبه استفاده می‌شود: یک چرخش فعال و آگاهانه از چیزی به سوی چیزی دیگر.

این برای همه ما صدق می‌کند. هیچ یک از ما نباید فکر کنیم که نیازی به آزمایش ایمان خود در برابر کلام خدا نداریم – چه نوایمان باشیم، چه سال‌ها مسیحی بوده باشیم، چه کشیش باشیم. من خود را بالاتر از دیگران قرار نمی‌دهم. فقط می‌خواهم یک سوال ساده بپرسم: آیا آنچه من باور دارم واقعاً همان چیزی است که کتاب مقدس می‌آموزد – یا این سنتی است که به ارث برده‌ام؟ پولس می‌نویسد که پرده بر قلب است "هنگام خواندن عهد عتیق" – یعنی خود کتاب مقدس را می‌توان خواند بدون اینکه حقیقت نفوذ کند، زیرا پرده ما را از دیدن مسیح به عنوان کلید همه چیز باز می‌دارد.

در مورد تعمید، در عهد جدید بارها و بارها همان ترتیب را می‌بینیم: مردم انجیل را می‌شنوند، ایمان می‌آورند، توبه می‌کنند و سپس تعمید می‌یابند. حتی یک نمونه در اعمال رسولان وجود ندارد که کسی نجات یابد و تعمید نیافته بماند. چرا؟ زیرا پرده بر قلب باید ابتدا برداشته شود – و وقتی برداشته می‌شود، حقیقت را آنگونه که در مسیح است می‌بینیم. و مسیح تعمید را برای همه ایمانداران فرمان داد.

و این حقیقت حیاتی است: در سراسر عهد جدید، حتی یک نمونه وجود ندارد که کسی به خداوند بازگردد و تعمید نیافته بماند. حتی یک مورد. خواجه حبشی ایمان آورد و در همان ساعت تعمید یافت (اعمال ۸:۳۶-۳۸). زندانبان فیلیپی ایمان آورد و در نیمه شب، همان ساعت تعمید یافت (اعمال ۱۶:۳۰-۳۳). قلب لیدیه گشوده شد و او در همان روز تعمید یافت (اعمال ۱۶:۱۴-۱۵). سه هزار نفر در روز پنطیکاست ایمان آوردند و در همان روز تعمید یافتند (اعمال ۲:۴۱). شائول ایمان آورد و در نخستین فرصت تعمید یافت (اعمال ۹:۱۷-۱۸). کورنلیوس ایمان آورد و پطرس فرمان داد که فوراً تعمید یابد (اعمال ۱۰:۴۷-۴۸). پرده هرگز در عهد جدید جدا از تعمید برداشته نشد. بازگشت به خداوند و تعمید یک رویداد هستند – واقعیت درونی و بیان بیرونی آن، ناگسستنی یکی.

عمیق‌ترین ارتباط بین پرده و تعمید را در واژه ^{G2673}καταργέω katargeō می‌یابیم. در دوم قرن‌تیا ۳:۱۴ پولس می‌گوید که پرده "در مسیح از میان برداشته می‌شود katargeō –" همان واژه را در رومیان ۶:۶ درباره تعمید استفاده می‌کند: "انسان قدیم ما با او مصلوب شد تا بدن گناه از بین برود" (katargeō) پرده در مسیح از میان برداشته می‌شود – و انسان قدیم در تعمید از بین می‌رود. همان واژه، همان عمل، همان واقعیت: وقتی پرده برداشته می‌شود، او را می‌بینیم. وقتی به آب فرو می‌رویم، آدم قدیم نابود می‌شود.

همچنین به پرده معبد فکر کنید. هنگامی که عیسی مرد، پرده معبد از بالا به پایین دو پاره شد (متی ۲۷:۵۱). واژه یونانی برای پرده معبد ^{G2665}καταπέτασμα katapetasma است – واژه‌ای متفاوت از پرده صورت موسی (kalymma)، اما همان حقیقت: مانع بین انسان و خدا در مسیح برداشته شده است. پرده موسی جلالی را پنهان می‌کرد که دست‌نیافتنی باقی ماند. پرده معبد راه را به قدس‌الاقداص مسدود می‌کرد. هر دو در او که راه و حقیقت و زندگی است پاره شده‌اند.

موسی پرده را برمی‌داشت وقتی به حضور خداوند می‌رفت (خروج ۳۴:۳۴). برای ما نیز چنین است. وقتی با دلی فروتن به سوی او می‌آییم، او وفادار است تا هر پرده‌ای که ما را از دیدن حقیقت بازمی‌دارد بردارد. خدا ما را قبل از هر چیز به پیروی از سنت‌ها فرا نمی‌خواند، بلکه به پیروی از کلام خود.

How this was made

This is the author's own work. It was composed with [junifye](#) and an AI assistant, drawing its Scripture and original-language work (Greek, Hebrew, cross-references) from [Darash](#) (Hebrew darash, "to seek, inquire, study"), a tool and reference work for the Bible in its original languages.

A gift of support — [Stripe](#)

Scan to read this book online